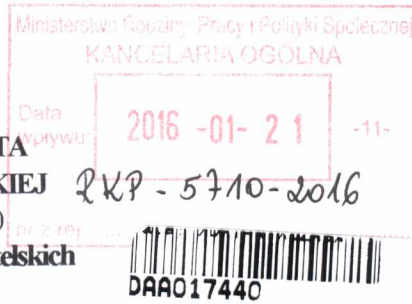

**KANCELARIA PREZYDENTA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**
00-902 Warszawa, ul. Wiejska 10
Biuro Dialogu i Inicjatyw Obywatelskich

Warszawa, 20 stycznia 2016 r.

Nr BDI.0600.9664.01.2015.DP

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Biuro Ministra

Biuro Dialogu i Inicjatyw Obywatelskich Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przesyła *petycję* z uprzejmą prośbą o rozpatrzenie sprawy i poinformowanie ww. o zajęтым stanowisku. **Będziemy zobowiązani za nadesłanie Biuru kopii udzielonej odpowiedzi (powołując się na znak naszego pisma).**

O przekazaniu *petycji* zainteresowany został powiadomiony.

Zał. 3

Ekspert
Danuta Pośnik

KANCELARIA PREZYDENTA RP
BIURO DIALOGU
I INICJATYW OBYWATELSKICH

wpłynęło
dnia 11. 12. 2015

BDI. 9664. 01. 2015

dn. 26.11.2015 r.

Kancelaria Prezydenta RP
Biuro Dialogu i Inicjatyw Obywatelskich
ul. Wiejska 10
00-902 Warszawa

Petycja w sprawie ujednoczenia zasad emerytalnych

Wnoszę o ujednoczenie zasad przechodzenia na wcześniejszą emeryturę osobom które wykonują pracę w warunkach szczególnych, szkodliwych dla zdrowia zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w oparciu o prace wymienione w wykazie „A” rozporządzenia.

Nie mogę zgodzić się z łamaniem konstytucyjnego prawa do równego traktowania . Dwie osoby wykonujące w tym samym czasie identyczną pracę w identycznych warunkach są traktowane przez instytucje państwa w sposób zupełnie odmienny . Czy nie są decydujące rzeczywiste okoliczności wykonywania pracy ?

Uniemożliwienie przejścia na wcześniejszą emeryturę osobie, która spełnia wszystkie wymagane warunki, tylko ze względu na to, że jej wykonawcą nie był pracownik a jednoosobowa firma, w zakresie, w jakim wyraża on zasadę sprawiedliwości społecznej. jest nieuzasadnioną dyskryminacją, naruszającą art. 32 Konstytucji. Prowadzi to również do naruszenia art. 2 Konstytucji, w zakresie w jakim wyraża on zasadę sprawiedliwości społecznej.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił mi prawa do emerytury w związku z tym iż jego zdaniem nie udowodniłem wymaganych na dzień 01 stycznia 1999 r. co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach i z związku z tym brak podstaw prawnych do przyznania prawa do emerytury . Podobne stanowisko przyjął Sąd Okręgowy w Gdańsku odmawiając mi prawa do wcześniejszej emerytury . (zał.nr.1 wraz z uzasadnieniem)

Obie te instytucje nie podważają w jakikolwiek sposób stanu faktycznego – nie dość stwierdzają „że jest on bezsporny „ również dokumentacja potwierdzająca staż pracy zdaniem Sądu wiarygodna i „nie wzbudziła zastrzeżeń Sądu”

Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął w wyniku przeprowadzonego postępowania, że staż pracy w szczególnych warunkach/charakterze wynosi 14 lat, 1 m-c oraz 4 dni . Jest to nieprawda ponieważ Decyzją Naczelnika Miasta i Gminy Kartusy z dnia 10.04.1984 r. uzyskałem zgodę na prowadzenie publicznego transportu drogowego samochodem ciężarowym powyżej 3,5 tony, który prowadziłem do 30.04.2010 r. A za tym posiadam staż pracy przekraczający

określony w Ustawie okres składkowy i nie składkowy związany z pracą w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Nadmienić należy, iż pracę wykonywałem osobiście nie zatrudniając żadnych pracowników. Podkreślić należy, że to ja sam musiałem zorganizować sobie stanowisko pracy, zakupić stosowny samochód oraz sprzęt i oprzyrządowanie.

Kryterium różnicowania zasad przechodzenia na wcześniejszą emeryturę ze względu na status własnościowy pracodawcy jest arbitralne i nieproporcjonalne.

Możliwe jest zatem przechodzenie na wcześniejszą emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, co oznacza zatrudnienie przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych).

Konstytucja nie różnicuje w zależności od formy własności pracodawcy praw pracowników do wcześniejszej emerytury przysługujących osobom świadczącym pracę w warunkach szczególnych, szkodliwych dla zdrowia. W efekcie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 14 czerwca 2004 r., sygn. akt P17/03, ogłoszonego w Dz.U. Nr 144, poz. 1530, przepisy o wcześniejszych emeryturach, ograniczające staż zatrudnienia u prywatnego pracodawcy, zostały uznane za niekonstytucyjne.

Podobne stanowisko prezentuje złożony do Trybunału wniosek Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Zdaniem Komisji w aktualnym stanie prawnym art. 32 ust. 2–4a ustawy o emeryturach i rentach z FUS pozostają w sprzeczności z zasadą równości wobec prawa, wyrażoną w art. 32 ust. 1 Konstytucji RP, oraz zasadą sprawiedliwości społecznej, wyrażoną w art. 2 Konstytucji RP. Przepisy te różnicują bowiem w sposób nieuzasadniony sytuację prawną pracowników urodzonych przed 1 stycznia 1949 r., którzy w trakcie swojej kariery zawodowej byli zatrudnieni w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze na stanowiskach pracy ustalonych na podstawie § 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Pracownicy zatrudnieni w chwili obecnej u pracodawców uspołecznionych, u których nadal obowiązują wykazy stanowisk, pracownicy kontynuujący zatrudnienie w podmiotach powstałych w wyniku ich przekształcenia lub restrukturyzacji lub przejści od tych pracodawców w trybie art. 231 k.p. mają możliwość skorzystania z prawa do emerytury w niższym wieku. Pracownicy, którzy obecnie pozostają w stosunku pracy z innym pracodawcą, nawet jeżeli wykonują pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, z możliwości przejścia na tzw. wcześniejszą emeryturę skorzystać nie mogą. Zdaniem Komisji zastosowanie w ustawie o emeryturach i rentach z FUS kryterium statusu własnościowego pracodawcy, u którego aktualnie zatrudniony jest pracownik, nie pozostaje w bezpośrednim związku z celem i zasadniczą treścią ustawy – nie posiada charakteru relewantnego, a jego zastosowanie nie ma racjonalnego uzasadnienia.

Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 32 ust. 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w części obejmującej zwrot „w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych”, oraz art. 32 ust. 4a (w całości) – są niezgodne z art. 2 i art. 32 Konstytucji RP. Ponadto postanowił umorzyć postępowanie w pozostałym zakresie, ze względu na niecelowość wydania orzeczenia.

W uzasadnieniu Trybunał podkreślił, że uznał za niezgodne z Konstytucją zróżnicowanie uprawnień do wcześniejszej emerytury przysługujących osobom świadczącym pracę w warunkach szczególnych, szkodliwych dla zdrowia (art. 32 ust. 2 ustawy o FUS), w zależności od statusu własnościowego pracodawcy.

Kryterium różnicowania zasad przechodzenia na wcześniejszą emeryturę ze względu na status własnościowy pracodawcy jest arbitralne i nieproporcjonalne.

Uniemożliwienie przejścia na wcześniejszą emeryturę osobie, która spełnia wszystkie wymagane warunki, tylko ze względu na to, że jej pracodawcą nie był „podmiot uspołeczniony”, jest nieuzasadnioną dyskryminacją, naruszającą art. 32 Konstytucji. Prowadzi to również do naruszenia art. 2 Konstytucji, w zakresie, w jakim wyraża on zasadę sprawiedliwości społecznej.

Trybunał podkreślił, że wyrok nie powoduje luki w prawie i nie wymaga interwencji ustawodawcy.

Mając powyższe na uwadze wnoszę jak na wstępie.